

Bruksela, 14 października 2022 r.
(OR. en)

13589/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0321 (NLE)

FISC 203
ECOFIN 1023

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 października 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 519 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY zmieniającej decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 519 final.

Załącznik: COM(2022) 519 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.10.2022 r.
COM(2022) 519 final

2022/0321 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania
środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy
2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ („dyrektywa VAT”) Rada – stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji – może upoważnić każde państwo członkowskie do zastosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tejże dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji 19 kwietnia 2022 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie okresu stosowania odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy VAT, które ma obecnie zastosowanie. 2 maja 2022 r. Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji uzupełniających, a 1 czerwca 2022 r. Włochy udzieliły wymaganych wyjaśnień.

Włochy zwracają się o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 168 dyrektywy VAT poprzez ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Włochy zwracają się ponadto o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) tej samej dyrektywy przez zwolnienie z VAT użycia do celów prywatnych pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika, jeżeli takie pojazdy podlegają ograniczeniu prawa do odliczenia.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z 23 czerwca 2022 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z 24 czerwca 2022 r. Komisja powiadomiła władze włoskie, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Korzystanie z prawa do odliczenia może być trudne, jeżeli towary mogą być wykorzystywane, bez rozróżnienia, do celów prywatnych lub działalności gospodarczej. W takich przypadkach ustalenie proporcji wykorzystania do celów działalności gospodarczej i wykorzystania do innych celów może być skomplikowane, a przeprowadzenie kontroli w celu potwierdzenia takich proporcji może stwarzać znaczne trudności i wiązać się formalnościami administracyjnymi zarówno dla organów podatkowych, jak i podatników. Mogłoby to nawet prowadzić do czasochłonnych i kosztownych sporów. W praktyce czasami nawet niemożliwe jest ustalenie faktycznego wykorzystania pojazdów, co może prowadzić do (usiłowania) oszustw związanych z VAT (takich jak niewiarygodne prowadzenie dokumentacji), a w konsekwencji do spadku dochodów z VAT.

Włochy są zdominowane przez małe przedsiębiorstwa (94,7 % włoskich przedsiębiorstw to mikroprzedsiębiorstwa), a większość dopuszczonych do ruchu samochodów służbowych należy do tego rodzaju przedsiębiorstw. Okoliczność, że takie pojazdy są wykorzystywane w ramach zwykłej działalności gospodarczej, nie wyklucza ich wykorzystania do celów prywatnych. W takiej sytuacji, tj. gdy pojazdy te są w pewnym stopniu wykorzystywane do celów prywatnych, podatek VAT jest pobierany za użytek prywatny. W sytuacji Włoch, w których prawie cała struktura gospodarcza składa się z mikroprzedsiębiorstw, nakład pracy potrzebny do oceny i weryfikacji proporcji wykorzystania w sferze prywatnej i gospodarczej

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

wymagałby nieproporcjonalnie dużych nakładów, w tym wydatków wynikających z konieczności prowadzenia szczegółowej dokumentacji.

Z powyższych względów Włochy są upoważnione do stosowania odstępstwa od art. 168 dyrektywy VAT poprzez ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na koszty zakupu pojazdu, w tym wydatki związane z montażem i podobne, produkcją, nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją i wydatki związane z dostawami towarów lub świadczeniem usług związanych z pojazdami i korzystaniem z nich, w tym smarów i paliwa, pod warunkiem że dany pojazd nie jest używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Szczególne środki obejmują wszystkie pojazdy silnikowe, z wyjątkiem ciągników rolniczych lub leśnych, które z reguły są używane do przewozu osób lub rzeczy po drogach i których dopuszczalna waga całkowita nie przekracza 3,5 tony oraz które, wliczając siedzenie kierowcy, mają mniej niż dziewięć miejsc siedzących.

Podobnie upoważnia się Włochy do zastosowania odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT przez zwolnienie z VAT użycia do celów prywatnych pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika, jeżeli pojazdy te są objęte wyżej wymienionym szczególnym środkiem.

Upoważnienie dotyczące powyższych środków stanowiących odstępstwo zostało po raz pierwszy przyznane przez Radę na mocy decyzji 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r.² do 31 grudnia 2010 r. Następnie, na wniosek Włoch, okres obowiązywania środków stanowiących odstępstwo był trzykrotnie przedłużany: decyzją wykonawczą Rady 2010/748/UE z dnia 29 listopada 2010 r.³ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r.; decyzją wykonawczą Rady 2013/679/UE z dnia 15 listopada 2013 r.⁴ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r.; decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/1982 z dnia 8 listopada 2016 r.⁵ przedłużono go na okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2019 r.; oraz po raz ostatni decyzją wykonawczą Rady (UE) 2019/2138 z dnia 5 grudnia 2019 r. przedłużono go na okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2022 r.⁶

Obecny wniosek Włoch o kolejne przedłużenie okresu obowiązywania szczególnego środka do 31 grudnia 2025 r. opiera się na tych samych podstawach, co te, które przedstawiono w poprzednich wnioskach. Wniosek i informacje przedstawione przez Włochy 1 czerwca 2022 r. zawierają wyjaśnienie stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia.

Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ przedmiotowego szczególnego środka na obciążenia administracyjne podatników i organów podatkowych, proponuje się wydanie, pod pewnymi warunkami, upoważnienia na przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa, którego dotyczy wniosek. Do każdego kolejnego wniosku o przedłużenie należy dołączyć należycie udokumentowane i uzasadnione sprawozdanie oceniające konieczność i skuteczność szczególnych środków oraz przegląd stosowanego ograniczenia procentowego w odniesieniu do okresu od 1 stycznia 2023 r. do dnia złożenia wniosku, i przesłać je Komisji do 31 marca 2025 r.

² Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33.

³ Dz.U. L 318 z 4.12.2010, s. 45.

⁴ Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 37.

⁵ Dz.U. L 305 z 12.11.2016, s. 30.

⁶ Dz.U. L 324 z 13.12.2019, s. 7.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne szczególne środki w odniesieniu do prawa do odliczenia, chociaż na poziomie 50 %, zostały przyznane innym państwom członkowskim⁷.

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do tego czasu państwa członkowskie mogą utrzymywać wyłączenia, które obowiązywały na mocy prawa krajowego w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia związanego ze służbowymi pojazdami samochodowymi⁸.

Nie powiodły się wcześniejsze próby mające na celu ustanowienie zasad, na podstawie których określone kategorie wydatków mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia⁹. Dopóki przepisy te nie zostaną zharmonizowane na szczeblu UE, uznaje się, że właściwe jest przyznawanie tego rodzaju środków szczególnych.

Proponowane środki są zatem zgodne z przepisami dyrektywy VAT.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Środek ten jest zgodny z komunikatem Komisji z dnia 15 lipca 2020 r. – „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą”¹⁰, w którym podkreślono potrzebę wspierania przedsiębiorstw borykających się z problemem bardziej skomplikowanych procedur administracyjnych i w którym zwrócono uwagę, że koszty przestrzegania przepisów są proporcjonalnie znacznie wyższe zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. Jest on również zgodny z programem prac Komisji na rok 2017¹¹, w którym podkreślono potrzebę uproszczenia podatku VAT dla mniejszych przedsiębiorstw.

⁷ Na przykład: decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1997 z dnia 15 listopada 2021 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2018/1994 upoważniającej Chorwację do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 408 z 17.11.2021, s. 1); decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1262 z dnia 4 września 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/232/UE upoważniającą Rumunię do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 296 z 10.9.2020, s. 6; decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1493 z dnia 2 października 2018 r. upoważniająca Węgry do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 252 z 8.10.2018, s. 44); decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1854 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/797/UE upoważniającą Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 17).

⁸ Zob. wykaz sporządzony przez Madeleine Merckx (2018), VAT deduction and member state sovereignty: (still) a good idea?, World Journal of VAT/GST Law, 7:2, 53, DOI: 10.1080/20488432.2018.1550163.

⁹ COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21.5.2014, s. 3).

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020) 312 final).

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Program prac Komisji na 2017 r. (COM(2016) 710 final).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Włochy nie mogą samodzielnie podjąć decyzji o przedłużeniu obowiązywania szczególnych środków. W celu przedstawienia Radzie wniosku, która może upoważnić Włochy do przedłużenia stosowania szczególnych środków, konieczna jest interwencja Komisji.

- **Proporcjonalność**

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie poboru podatków i zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. W szczególności, z uwagi na możliwość zaniżania przez przedsiębiorstwa ich zobowiązań podatkowych w deklaracjach oraz fakt, że kontrole przebiegu pojazdów stanowią obciążenie dla organów podatkowych, ograniczenie w wysokości 40 % uprościłoby procedurę poboru podatku VAT i zapobiegałoby uchylaniu się od opodatkowania, między innymi poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Odwołanie się do decyzji Rady jest zgodne z wymogiem określonym w art. 395 dyrektywy VAT, zgodnie z którym odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji.

W przedmiotowej sprawie cel dotyczy wyłącznie Włoch. Odwołanie się do decyzji jest zatem uzasadnione, ponieważ taki instrument może być skierowany do danego państwa członkowskiego i być wiążący wyłącznie dla tego państwa członkowskiego.

Wybór aktu wykonawczego jest uzasadniony, ponieważ uruchamia opcję przewidzianą w art. 395 dyrektywy VAT.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Włochy i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek ma na celu uproszczenie procedury poboru VAT oraz przeciwdziałanie uchylaniu

się od płacenia VAT. Ma on zatem potencjalny pozytywny wpływ zarówno na przedsiębiorstwa, jak i organy administracji. Środki stanowiące odstępstwo zostały uznane przez Włochy za najbardziej odpowiednie rozwiązanie. Są porównywalne z innymi przeszłymi i obecnymi odstępstwami przyznanymi innym państwom członkowskim.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Szczególne środki przyczyniają się do uproszczenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników, zwłaszcza w sektorze MŚP, oraz dla administracji podatkowej. Znacznie zmniejsza to trudności związane z weryfikacją prawidłowości odliczeń naliczonego VAT, co często prowadziło do kosztownych i czasochłonnych sporów administracyjnych i sądowych.

Wniosek nie ma wpływu na technologie informacyjno-komunikacyjne.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma żadnych skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie będzie miał negatywnego wpływu na budżet UE. Wniosek ma na celu upoważnienie Włoch do dalszego ograniczenia prawa do odliczenia podatku w odniesieniu do niektórych pojazdów i związanych z nimi wydatków w latach 2023–2025.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wniosek zawiera klauzulę zakładającą wygaśnięcie odstępstwa 31 grudnia 2025 r.

Jeżeli Włochy rozważają dalsze przedłużenie stosowania środków stanowiących odstępstwo po 2025 r., powinny przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie, wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego, nie później niż do 31 marca 2025 r.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej („VAT”) naliczonego od dostarczanych towarów i świadczonych usług, które wykorzystuje on na potrzeby swoich opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy za odpłatne świadczenie usług uznaje użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (2) Decyzja Rady 2007/441/WE² upoważnia Włochy do ograniczenia prawa do odliczenia VAT na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE do 40 % w odniesieniu do kosztów zakupu niektórych pojazdów silnikowych, w tym wydatków związanych z montażem i podobnych, produkcją, nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją oraz powiązanych wydatków, w tym na smary i paliwa, w przypadku gdy dany pojazd nie jest wykorzystywany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. W odniesieniu do pojazdów, do których stosuje się limit 40 %, Włochy wymagają, aby podatnicy nie traktowali użycia pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika do celów prywatnych jako odpłatnego świadczenia usług zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE.
- (3) Decyzja 2007/441/WE wygaśnie 31 grudnia 2022 r.
- (4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji 19 kwietnia 2022 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnych środków dopuszczonych w drodze decyzji 2007/441/WE („szczególne środki”) na kolejny okres do 31 grudnia 2025 r.

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Decyzja Rady 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33).

- (5) Pismem z 2 maja 2022 r. Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji uzupełniających, a Włochy przekazały wymagane informacje w piśmie z 1 czerwca 2022 r.
- (6) W odpowiedzi na wniosek Komisji Włochy przedstawiły wyjaśnienie stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia. Włochy utrzymują, że ograniczenie na poziomie 40 % jest nadal uzasadnione. W swoim wniosku Włochy utrzymują również, że zawieszenie obowiązku rozliczania podatku VAT w przypadku wykorzystywania pojazdu silnikowego do celów prywatnych, jeśli pojazd podlega takiemu ograniczeniu, jest nadal konieczne w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania. Włochy twierdzą również, że te szczególne środki są uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru podatku VAT i zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji oraz składanie fałszywych deklaracji podatkowych.
- (7) W piśmie z 23 czerwca 2022 r. Komisja zawiadomiła pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy na podstawie art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE. W piśmie z 24 czerwca 2022 r. Komisja poinformowała Włochy, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (8) Stosowanie szczególnych środków wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę dochodów podatkowych Włoch pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.
- (9) Należy zatem przedłużyć upoważnienie określone w decyzji Rady 2007/441/WE. Przedłużenie obowiązywania upoważnienia powinno być ograniczone w czasie, tak aby można było ocenić skuteczność i zasadność ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT.
- (10) Należy zatem upoważnić Włochy do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo do 31 grudnia 2025 r.
- (11) Włochy mogą uznać, że szczególne środki są konieczne po dacie wygaśnięcia decyzji Rady 2007/441/WE. Aby zapewnić terminowe rozpatrzenie ewentualnego wniosku o przedłużenie upoważnienia przewidzianego w tej decyzji, należy ustanowić wymogi dotyczące takiego wniosku.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję Rady 2007/441/WE,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/441/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Republika Włoska może złożyć wniosek o przedłużenie upoważnienia określonego w niniejszej decyzji do dnia 31 marca 2025 r. Taki wniosek przedkłada się Komisji i załącza się do niego sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2025 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*